

GUIÓ DE DEBAT AL C. N. DE EUiA: LES ELECCIONS FRANCESES

1. Les eleccions franceses en el marc d'una profunda crisi de la U.E. i de la Europa neoliberal.

- Les polítiques de la troika expliquen la crisi del projecte neoliberal europeu i alhora son al origen dels resultats electorals a diversos països (crisi electoral de les forces "clàssiques", crisi socialdemocràcia i d'altres, etc.).
- Ens trobem al bell mig d'una cruïlla: o reconducció del projecte europeu o implosió a mig termini.
- A Europa queden lluny els vells temps de la filia pro europea i s'estén l'euroescepticisme.
- El Brèxit : ja es una realitat i alhora una nova font de conflictes.
- La qüestió de la sobirania al centre de totes les crisis als Estats de la Unió.
- Importància de la crisi socialdemòcrata en el àmbit de la esquerra.
- El preocupant ascens del feixisme, el racisme, la xenofòbia i el tancament de fronteres com a expressió més punyent d'una deriva de la construcció neoliberal europea.

2. Les presidencials franceses : una mutació profunda del sistema polític francès.

- Aquestes eleccions no han estat qualsevol elecció. Ha suposat un canvi profund en el sistema de partits polítics de la V República
- Ni més ni menys ha suposat: la implosió del Partit Socialista Francès en 5 anys que ja ha anunciat la creació de un *moviment socialista* al juliol: la seva fàctica dissolució; la profunda crisi dels Republicans; la desaparició dels Verds Francesos al sí de l'acord amb el PSF i la seva refundació futura, la pràctica desaparició de les forces *centristes* que eren, fa no gaires mesos, possibles alternatives (Bayrou, Juppé)...
- Ha suposat la consolidació del FN més enllà de les Presidencials i de la visió fora de França d' un partit feixista. Avui, a França el FN és una altra cosa. El FN és avui una força de extrema dreta, racista, xenòfoba i popular. L'esquerra haurà d'analitzar en profunditat la *no crisi del FN* hipòtesis infundada des de el 2012
- El sorgiment d' un moviment liberal-democràtic en tant sols 3 mesos que avui presideix la República i es prepara a tenir una majoria mol ample a la Assemblea Nacional.
- Aquesta mutació es una part més de la mutació arreu de Europa i en moltes direccions ideològiques . Havia succeït al Sud de Europa fonamentalment. Avui ja és una realitat al *centre* Europeu. És un moviment de fons de la política a començament del segle XXI.

3. El sorgiment d'un nou moviment polític : la França Insubmisa.

- Per nosaltres la irrupció de la France Insoumise es una dada fonamental del canvi polític a França .

- Mai la esquerra transformadora en els darrers 50 anys havia arreplegat 7 milions de votants
  - Te avui, mes de 500.000 seguidor i, per cert , no només *digitals*. És molt important que sapiguem que parlem d'activistes en molt gran mesura.
- Forma part de la mutació profunda a la esquerra a Europa, junts amb altres com Syriza, Unidos Podemos a Espanya, etc. i d' una esquerra que ha de respondre a nous paradigmes, amb noves formes de la relació amb la ciutadania i amb noves formes de organització que vol dir de partit...
- Lo essencial respon al fet que, ara, aquest **moviment polític** és una realitat al bell mig de la Europa...
- **Moviment** que, d'altra banda, ha demostrat ser a les presidencials d'abril la eina més efectiva per derrotar a la extrema dreta de Le Pen.
- La France Insoumise està en condicions de vertebrar la oposició d'esquerra i alternativa a Macron des de la Asamblea i hegemonitzar la esquerra. Així ho diuen ja, totes les enquestes cap a les legislatives del 11 i 18 de juny.
- Tot i que, atenció, no podem menysprear la capacitat de les dretes europees i franceses de reconstruir-se per continuar la seva dominació. Les dades ens indiquen la necessitat de ser prudents: encara Le Pen, Macron i Fillon van arreplegar entorn del 60% del vot a França. Això el sistema electoral francès dona moltes possibilitats a una "majoria presidencial" heterogènia que pot ser absoluta.

4. Algunes reflexions entorn la campanya de les presidencials de J.L. Melenchon . Algunes característiques.

- La campanya ha estat una campanya que ha resolt ,en gran part ,la contradicció: *campanya de esquerres /campanya de país* : ha estat una campanya del país des de la esquerra . Un nou imaginari de la França del segle XXI, elaborat des de una visió netament d' esquerres .
- La superació arriscada del Front de Gauche s'ha demostrat encertada . I va suposar la capacitat de desplegar les limitacions que aquell instrument útil al 2012 es demostrava insuficient al 2015.
- El Programa ha estat no només el millor instrument de desplegament del moviment, si no sobre tot, un salt qualitatiu de mobilització i de expressió final programàtica. *L'avenir en Comú (El porvenir en común)* es sens dubte, el Programa més sòlid de transformació d'un país que hagi elaborat una força de esquerres de la Europa actual. Hem de ser amatents en relació a la importància d'aquesta qüestió, per tal de trencar determinades inèrcies de la nostra cultura política.
- Un equip de campanya petit/coherent/cohesionat/ilusionat/i sense motxilles ni inèrcies: gran part de l'èxit de la campanya de la France Insoumise .
- Els elements i les fites fonamental de la campanya. La campanya més important , original e impactant de totes :

- El tour de un any de Melenchon per tot França.
  - La Convenció Programàtica de octubre 2015.
  - Les maxes republicanes
  - Els actes multitudinaris que han anat in crescendo
  - Una TV i una radio pròpia en campanya
  - Una agressiva campanya a les xarxes, el melenphone...
  - El *holograma* com explicació de la ambició de campanya
  - Melenchon guanyador dels debats a TV
  - *Grups de suport* de plena autoorganització : claus en el desplegament i la afiliació . De 400.000 a + de 500.000
  - Han sembrat cara a les legislatives : Visió estratègica del moviment.
- El missatge i el discurs de la France Insoumise: un discurs coherent amb al programa, transversal i de país, d'alçada per guanyar, optimista, amb una visió alternativa de Europa, profundament antineoliberal i confrontat totalment amb Le Pen , etc.
  - Molt lligat a un profund qüestionament de la Europa actual i a lo que en Melenchon va definir com plan A (modificació dels Tractats) i si no , una sortida de la U.E. Un debat que ja hi és al centre de la U.E. no a la seva perifèria. Però , atenció des de un profund discurs europeista (referència del somni inicial del pares fundadors ...), des de la Europa dels pobles, de la igualtat , fraternitat i apel·lació a la riquesa de la seva diversitat cultural.
  - Per tenir una idea del que ha estat aquesta campanya , més dades a :
    - http://www.eldiario.es/tribunaabierta/dias-felices_6_635946409.html

5. El resultat de la França Insubmisa . Molt importants

- 7.000.000 de vots . Un increment del 77% % respecte al 2012 (llavors 3.980.000 de vots) . Un 11% al 2012, un 19,6% al 2017.
- La nostra candidatura germana va quedar a tant sols 600.000 vots de passar a la segona volta, que hagués estat un veritable terratrèmol polític, no només a França si no a tota la U.E.
- Guanyadors a ciutats tant emblemàtiques com Marsella (el naixement del F.N.), Toulouse, Grenoble, Montpellier , Lille, Avignon , Le Havre , Nimes, Saint Etienne , Ivry (circumscripció de Manuel Valls) etc. .
- Guanyadors a 7 departaments (4 a ultramar i 3 a la França continental)
- Guanyadors a 3.465 municipis de França
- Primera força política a 67 circumscripcions, segona força a 167 circumscripcions ; més del 12,5% a 451 circumscripcions de les 577 del país ! (es a dir que reuneix les condicions legals per ser-hi a la segona volta de les legislatives al 18 de juny) .

- La France Insoumise ha penetrat a les ciutats ,a moltes de les àrees metropolitanes abans de Le Pen , però també a Paris i barris entremitjos i departaments i municipis rurals i ben diversos.
- Es per tant , un voto polític d'una nova esquerra que comença a caminar

6. Les perspectives cara a les legislatives

- La França Insumise ha salvat una situació ben compromesa en el decurs entre la 1ª i la 2ª volta de les Presidencials. Ha fet el que devia : consultar als *grups de suport* (adherits) i, encara més important, preservar el capital polític aconseguït i no caure en el parany de la dreta: definició que portaria al trencament de l'espai i situaria als socialistes, de nou, a la centralitat de la esquerra francesa.
- La France Insubmises ha presentat candidatura arreu de França amb algunes excepcions.
- La impossibilitat del acord amb el Partit Comunista Francés. Les similituds amb Espanya al 20/D
- El Partit de Gauche (que forma part del P.E.E.) arreglat, ara sí, amb Melenchón i la France Insoumise .
- La situació difícil del PCF. Divisió històrica entorn de Melenchon.
  - Tres Secretaris Generals com a expressió de la crisi: Robert Hue, Maria Josep Buffet i Pierre Laurent
  - Diputats i candidats del PCF reconeguts per France Insoumise
- El sistema electoral i el ballottage. Una situació inèdita a moltes circumscripcions . Triangulars i quadrangulars: força hegemònica de la esquerra (vot útil) a les circumscripcions de esquerra ; força útil davant el F.N. i , fins i tot possibilitats per divisió de la dreta.
- La actitud de Macron, l'anunci sobre la reforma laboral francesa com a primera mesura política, la composició transversal de govern prefigura una gran coalició fàctica. Però França no es Alemanya ...S'apropen temps de lluita i de alternativa des de la esquerra.